

Sarai Mia! ~

Az enyém leszel!

Első könyv

A múlt árnya

Írta: Stellina Enna Drago

/2024 - 2025./

A szerző

Az első részek, 2024 augusztus napján indultak el, eleinte hívószavaknak köszönhetően, mivel írói válsággal küzdöttem. Mire észbe kaptam, becsatlakoztattam egy már, korábban megírt írásom is, mely, 2023-ban született. Sajnos az a verzió nem lett elég hosszú, egyre jobban éreztem, hogy ebbe bizony látom a fantáziát, és a fantasy vonalat, időutazásról szó sem volt, de mire ráeszméltem, már bele is került. Ahogy a többi regényem, ez is olyan emberek támogatásával lett az, ahol most van, akik sokat jelentenek nekem.

Így ők most következnek és nem, nem a végére, veletek indult minden, mert egyedül, túl magányos lenne az utazásom ezen része.

Külön Köszönet:

Makkai Roland, a te bölcs terelgetésed és jó tanácsaid vittek idáig, tettek azzá, akivé váltam, segítettek abban, hogy megmerjek egy ilyen eszméletlen regényt ugrani, és megígérem, hogy ezúttal is Tökösen teszem oda magam ehhez a regényhez is, büszkén viselem, Fantasy királynőként a koronám, és felelősséggel forgatom a tollam, mely kardként funkcionál olykor mikor írok.

Filotás Karina: A te megértésed, és megszámlálhatatlan tanácsaid, beszélgetéseink, az, hogy barátnőmmé váltál ez idő alatt mikor megszületett Sarah is, szavakkal nem is igazán tudom átadni mindazt a jót, amit kaptam tőled. Köszönöm, hogy mindig mellettem állsz és támogatasz.

Moncsy: Mindig mellettem vagy, támogatasz lelkiileg már évek óta, van valami mindig meghallgatsz, és mikor nem tudom azonnal kiadni magamból a gondjaimat, csak körítéssel, akkor is megértően meghallgatsz. Még ha időnként elkap a félelem, hogy elveszítelek, tudom, nekünk több kell ahhoz, hogy eltávolodjunk egymástól.

Sohasem fogom tudni eléggé megköszönni a sorsomnak, hogy ennyire tökös és menő barátnőt kaptam, Téged.

Angim: A legtökösebb Boszorkány barátnőmnek, ki segített felfedezni ezt a világot, neked. Rólad mintáztam ANerina karakterét. Mélyen tisztellek, becsüllek, felnézek rád, és kívánom mindenkinek, ki érdeklődik a Boszorkányság iránt, találjatok rá egy ilyen megértő csajra vagy pasira, ki foggal, körömmel védi azt, ami az övé. A világunkat, a Boszorkányságunkat.

Geriszonka Róka: Rengeteg kilométer van pici róka lábacskaidban, megannyi keresgélés után is hitted, hittél abban amiért reménykedem. Minden egyes alkalommal, mikor velem eljöttél, ott voltál, elkísértél, reménykedtél velem együtt, hogy talán feltűnik az, akit keresek, akit úgy tudnék hívni, a Párom, aki mit Farkasúrnak hívunk. Tudom, sokszor az agyadra megyek, de hiszem, hogy egyszer, már ő is velünk együtt lesz. Köszönöm, hogy sohasem mondtál le, erről, Rólunk hiszem, hogy egyszer, közösen visszaadjuk neked mindezt.

Neked: Akárhol is vagy, tudd, hogy nem adom fel, a szívem tudja, hogy vagy valahol, engem keresel, mikor a padon ülsz, a parkban sétálsz, a Rózsák terénél jársz, vagy csak a hídnál vagy a fehér padnál és hidd el, én is kereslek. Már négy éve, szüntelen, ahogy időm és lehetőségem engedi. Mert tudom, hogy vagy, és keressük egymást.

Mizsu: Mióta ismerlek, te is mindig támogattál mindenben, minden egyes napi beszélgetéseink, mikor nyuszi voltam oda menni a kakaós hűtőhöz „nem röhög, te tudod mi van ebbe burkolva”, akkor is segítettél. Sohasem gondoltam volna, hogy lesz egy ilyen barátnőm, és megérte rád várni. Még akkor is, hogy sokszor ki idegellek a vicceimmel, jó tudni, hogy most már te is itt vagy nekem. Az írásban rengeteget segített a talpra esettséged, és az, hogy megmutattad igenis van még anyatigris a világon.

Sajnos, te már nem olvashatod, de tudom, odafentről büszke vagy rám.

Annának, nagynénémnek

Öcsémnek, bármi is van, imádlak.

Apunak, a fantasztikus kreativitásod rajzként nem kaptam, én ezt az adottságot kaptam, de nem bánom, világok építése sem rossz dolog.

Anyunak, ha te nem harcolsz értem, biztos isten nem tolom el magam idáig.

Drága kisfiam, te vagy az én mozgató rugóm, még ha más is a világod és kék szívű vagy, te adsz erőt nekem és a húgod.

Köszöni nektek!

Mindenkinek, akik nem adták fel.

Akik sírtak, estek, de újra felálltak.

Vegyétek fel a koronátokat.

S bátran álljatok ki magatokért!

Előszó

A férfi döbbenetesen figyelte a pár hete készült felvételeket. A tőle nem messze álló biztonsági őr arca is elborzadt. Egyszer csak az ajtóból egy idősebb női hang szólalt meg.

– Mit gondol, Mr. Zyad? Még mindig nem akarja elfogadni a megbízást?

– Az, amit itt látok, mintha nem is ember műve lenne. Hány embert ölt meg?

– Eddig ötöt. A hatodik áldozatért még küzdenek, de az állapota súlyos.

– Miért pont én? – kérdezte a férfi, miközben a nőre nézett, aki határozott tekintettel figyelte a reakcióját.

– Maga képes volt végignézni ezeket a felvételeket. Látott már szörnyűségeket. Ehhez a munkához pedig olyan ember kell, aki mindenre képes. Ugyanakkor csak akkor tudok bővebb információt adni, ha elfogadja a megbízást.

A férfi visszafordult a kamera felvételekhez. Tudta, hogy meg kell állítania a gyilkost. A kérdés csak az volt, hol van, miért gyilkolt, hiszen egy nagyon jól fizető állása volt, és mit tervezhet még? Mire észbe kapott, már bólintott is.

Első fejezet

A titkos kutatás

A férfit végig vitték a bázis aljába, alá kellett írnia, egy csomó papírt, végül a tárgyalóban találta magát. Egy nagy asztal, hat szék, egy kivetítő, sehol ablakok, a levegőzés alig halhatóan, de jelen volt. Középen foglalt helyet a főnöke, ő tőle nem messze ült le, előtte egy dosszié pihent, rajta pedig egy pár oldalas nyomtatvány, feltételeim címszóval. Mintha egy megegyezés lenne az egész, nem pedig munka.

– Mielőbb tovább mennénk, gondolom magának is vannak kérdései – jegyezte meg ekkor Briese, közben elvette óvatosan a titkárától a teáscsészét, amiben Ylang – Ylang és kevés Levendula virág járta körbe a szobát.

– Igen, rajtam kívül két embert bevonnák, ha megakadok, bennük megbízok. Mind a ketten szintén itt dolgoznak, az irodai részlegen.

– Mivel nem külsősök, legyen. Más kérdés?

– Tudnom kell mindent a gyilkosról, min dolgozott, mennyi ideje, mi vihette rá erre az egész szörnyűsége. Gondolom az akta az övé.

Ekkor a nő megrázta a fejét, letette a csészét a kezéből.

– Nem Mr. Zyad, az akta a kollégájáé, akivel reményeink szerint együtt fognak dolgozni.

– Most már igazán kíváncsivá tett.

– Szólok előre, csak akkor nyissa ki, ha tényleg elfogad mindent, ha igen, írja alá az utolsó oldalon.

Zyad gyanakodva, végül mivel már többször szavát adta, hogy elfogadja az állást, gyorsan aláírt, ekkor a főnöke a vetítőkhöz lépett, a férfi előtt heverő aktára mutatott. Ő engedelmesen az első oldalra lapozott, de addigi kíváncsisággá, újabb döbbenetté változott.

– Maga viccel velem?

– Nem Mr. Zyad, nagyon is jól látja. A szökevényünk pontosan az érintett nő korába ment vissza. Azt nem tudjuk miért pont ezt választotta, de hála az új készülékeinknek, melyeket a Mágia éltet, tudjuk, hogy ott is ölt már meg pár embert.

– Elnézést, de lehet fura kérdés lesz.

– Csak nyugodtan Mr. Zyad, az ügy a magáé.

– Tényleg mágiát említett? A mi világunkban, nem létezik ilyen, csak a kitalált Fantasy regényekben.

– Kérem Mr. Zyad, Viktor, hívhatom így? – a férfi bólintott, továbbra is várakozóan várt.

– Az állomás, ahol van, a Tistaryn, titkos dolgok után nyomozott és nyomoz is. Amibe most belecsöppent, az a Z3412-es kutatásunk. Egy fura égi jelenség miatt riasztottak ki minket. Egy nagyobb három kilós és a körülötte lévő meteorit darabokat, azonnal ideszállították.

– Meteorit darab, mint a Moldavit?

– Igen, jólsejti, szerkezetileg hasonlít rá, a nagy ugyanolyan zöld is, ugyan akkor a kicsik más színűek, amik letörtek, és csilingelnek. Ugyanakkor, az ereje, jóval erősebb. Dainen Paine kapta a nagyobb kristállyal való munkát. Amikor a kisebbeket is tanulmányozni kezdte, akkor kezdődtek a gondok.

– Mi történt? – kérdezte a férfi, de látni lehetett az arckifejezésén, nézésén, maga is nehezen fogta még el azt, amit hall.

– A viselkedése, kezdett megváltozni, idegesebb, feszültebb lett. Ragaszkodott hozzá, hogy a legelső utazásokat ő végezze. Már bánom, hogy akkor nem gyanakodtam rá.

– Engedélyezte az időutazást? – a férfi döbbeneten figyelte az idősebb nőt, aki hangosan felszisszent. Mintha csak egy gyógyuló sebet téptek volna csak fel.

– Nem vagyok rá büszke, de tudós volt, és önként vállalta az utazást.

– Az eltelt nyomozói pályafutásom után csak azt tudom mondani, hiba volt. Egy pszichológiai tesztet kellett volna rajta elvégezni, tudom, az is kijátszható, de akkor is. Gondoljon csak bele, egy normális embert is megviselne a valóságos múlt, az utazással járó esetleges stressz erre csak jobban rátenne. Maga meg, simán visszaküldte, hova is?

– Magának is olvasnia kell kicsit mire visszamegy, az idő 1810, lesz azért segítsége, egy idősebb ügynöknő. Nerina Kollnis – a férfi erre még jobban ledermedt, ismerte a nőt, nagyon is.

– Hibát követett el, nem csak az ottaniakat veszélyeztetve ezzel, nem tudni mi történt Paine, agyában.

– Tudom, tisztába vagyok vele, nyomozó. Dainen, azt jegyeztelte fel, hogy az idő burok 1811-ben sérült, így Sarah, nem tudott továbblépni.

– Az nem lehet! – a férfi ekkor elkezdte lapozni a nő aktáját, egyre jobban komorodott az arca. – Abban az évben ölik meg, de ez olyan mintha egy szellem lenne, aki itt ragadt, újra és újra kell élnie a szörnyűséget. Ez tényleg igaz? Nem tudták sokáig biztosra ki ölte meg?

Noha egy szürke kép volt, megkopva, de elnézve a nőt, össze szorult a szíve. Tudta, biztosan volt még ehhez hasonló eset, ez különösen megragadta.

– Sajnos, a vőlegénye időskorban mondta csak el mit művelt szegény nővel az örökség miatt. Nem tőle akart utódot, arra a Ranulf vagyon húzta ki a csődből.

– Meglátom és ...

– Nyugodjon meg, hivatalosan nem ismeri, továbbá. Abban az időben még Lord Adan Kimley csak próbálkozik, tudom dühíti, látom is. Sajnos nem bánthatja, ha csak a helyzet úgy nem hozza.

A férfi ekkor magához vette az aktát, majd lassan elindult kifelé a szobából.

– Viszont akkor bemoshatok neki, ugye?

– Felhatalmazom rá, hogy ami a csövön kifér.

– Köszönöm, mikor kezdhetek?

– Annak ellenére is, hogy időt kell utaznia, és a munka miatt ingáznia kell, nem gondolta meg magát?

– Sarah miatt, és a következő áldozatok miatt, vissza kell hoznom a gyilkost.

– Viktor, ha megkívánja a helyzet, végezhet is vele, csak állítsa meg.

– Egy utolsó kérdésem lenne még – ekkor megállt az ajtóba, Brise követte őt, ám csendben csak bólintott – mi lesz Sarah sorsa, ha ennek vége van?

– Az attól függ Viktor, mmi lesz az idősíkjával, ha megállíthatatlanul sérül, akkor segítenünk kell neki, ha mást nem, egy másik megoldással.

– Ezt fejtse ki, hivatalosan ő halott a történelem szerint.

– Viktor – felelte ekkor szelíden Briese – az ő halála nem volt kíméletes. Megerőszakolták és megölték, majd látja ön is az aktát, elejétől a végéig, nem bátorítom arra, hogy mindenképpen ilyen irányba forduljon az ő kis élete, mert reménykedem benne, tudunk annyit gyógyítani rajta, hogy talál magának egy megfelelő férfit, aki vigyázz rá, szereti és leélheti ott az életét, ám, ha bármi baj beüt. Erre is gondolnunk kell merre tovább.

– Mert elkezdtek idő utazni és ezért önök is felelnek az emberéletekért? – kérdezte ekkor a férfi.

– Pontosan – felelte lágyabb hangon a nő – mint a főnöke arra kérem, tartson be lehet minden szabályt, de mint a Mentora kérem, tegyen meg mindent Sarah érdekében, akármi is lesz az, de felelősek vagyunk érte. Ha Paine első utazása okozott ekkora törést az ő életében, főleg.

– Megteszek mindent érte, ígérem – adta szavát ekkor a férfi.

– Nagyon helyes, tudtam, hogy a legmegfelelőbb az összes jelentkező közül pont ön lesz az. Hamarosan megkezdjük a felkészítését, hogy el tudja kezdeni az ottani munkáját. Eleinte három heti jelentéseket várok, aztán majd meglátjuk. A helyzet alakítja ezt is, mint mindent.

Második fejezet

Találkozás

1810

A férfi dolga nem volt egyszerű, az első pár időutazás rosszul hatott rá. Szerencséje volt, hogy idősebb kolléganője felépített háttérét elfogadta az adott helyzet. Egy elhagyatott házat vett meg, Nerina Kollins hamar felvette a neki szánt szerepet, ki Lady Fey Ambretté vált. Fedő sztorija az volt, hogy elvált és férje, kiről valamennyit tudni a történelemben, de tragikusan meghalt egy kisebb vagyont hagyott rá. Ebből vásárolta meg a jelenlegi házat nagy birtokkal. A terület határán levő kisházban Viktor szállt meg, nem akart eleinte a kollegájának a házába élni, a nő még is kérte, hogy mindennap megtudják beszélni a napjait. Lady Fey, igyekezett Viktor új életét is felépíteni, míg a férfi lassan felvette a fonalat. A társaság, hamarosan el is fogadta, a rövid, fekete hajú, markáns öregedő hölgyet, ki képes volt, a társaság javarészával beszédbe elegyedni. Hamarosan ki is bérelt egy kisebb házat, Viktor Dario Zyad részére, ki messziről, egyenesen, Kanadából érkezett egy váratlan felkérés miatt. Londonba, két hétbe telt mire elfogadták az új magánnyomozót, hamarosan be is érkezett a legelső felkérése egy gyilkossághoz. Mikor kiért, az érintett helyszínre, ahogy észrevette a nőt, a pulzusa azonnal az egekbe szökött. Sarah, sokkal gyönyörűbb volt, a fején lévő kalap alatt, rendezett fonatban volt a hosszú haja, tekintetét azonnal elkapta. Az ügy fontosabb volt,

és az, hogy a nőt rábírja a közös munkára. Az, hogy csak ők ketten maradtak ott pár rendőrrel jobban fejezte.

Lassan sötétedni kezdett, a lassan megjelenő köd jelenléte is veszélyeztette azt, hogy a nyomok sokáig épségbe maradjanak. Ahogy Viktor közeledett, azonnal észrevette a rengeteg bokrot, egyből tudta, hogy valószínűleg ezért nem láthatott senki semmit. A földön lévő gyomok se tették könnyebbé, a házat vastagon benőtte a borostyán, senki sem lakta már a házat egy ideje, a rendőrök elmondták neki, mikor ideért. Ahogy egyre közeledett a nőhöz, aki éppen a testet és a körülötte lévő kialakult foltot figyelte, tudta, elkerülhetetlen lesz a bemutatás. A helyszínen lévő Rendőrhadnagy azonnal hozzá is lépett.

– Mr. Ziad? A hölgy itt Sarah Ranulf, sajnálom amiért itt van, de a sok nyomozóból, akik nem mertek eljönni erre a szörnyű tethelyre, csak ő fogadta el még a felkérésem. Elnézést, ha...

A férfi azonnal feltette a kezét, jelezve, hogy álljon meg. Megköszönlte a torkát, a nő elé lépett és illedelmesen meghajolt, de ő csak rezzenéstelen arccal végignézett rajta, majd a tekintete a helyszín felé vándorolt.

– Megyek, körbenézek elől, hagyom önöket, a testet, tízperc múlva elviszik.

Viktor ismét bólintott, az ő figyelme is már a helyszínt és az áldozatot pásztázta. Azonnal észrevette, hogy mintha egy kör alakult volna ki, a test alatt a fű megégett. A nőt nem tudni bántották e szexuálisan, de a nyakát elvágták. Ruhája tépázott volt, kezei arról árulkodtak, küzdött az életéért, de karmolni nem tudott, valószínűleg a gyilkos sokkal gyorsabb és erősebb is lehetett. Sarah is alaposan végig mérte a nyomokat, majd megszólalt.

– Valami nincs rendben, ez az égés, a test ahogyan elterült. Ráadásul, túl rendezett, láttam már gyilkosságot, a tettes odafigyelt minden apró részletre, a nő hajára is, hogyan rendezze el.

Még is, valamiért úgy érzem, szándékosan járt így el. Még is miért akarná valaki ezt?

– Kérkedni – felelte ekkor Viktor – ezzel akarja éreztetni, hogy ő okosabb.

– Lehet – hümmögte ekkor a nő. – Akkor sem láttam olyan jelenséget, mint itt. Megégett a fű körülötte. Vajon mitől lehet ez?

– Nem tudom, magam sem láttam még ilyet - felelte ekkor higgadt hangon Viktor. Az is különös, hogy köd van, mintha tudta volna előre milyen időjárás lesz.

A két nyomozó összenézett, a nő biccentett, el akar sétálni, Viktor érezte, hogy a nő távolságtartó, igyekezett ott tartani.

– A nevem Viktor Dario Ziad.

A nő ekkor megtorpant, majd biccentett.

- Örültem, majd ha elakadok szólok.
 - Az ügy közös, nem dolgozhat csak egy maga rajta.
 - Dehogynem! Nem tilthatja meg, majd ha úgy van megkeresem.
 - Ne csinálja ezt! Tudnánk egymásnak segíteni. Kérem - Viktor kétségbeesetten nézett a nő felé, aki hosszan végignézett rajta.
 - Még meggondolom. Legyen szép napja.
- A nő lassan elsétált, Viktor úgy érezte elbukott.

2024

- Panola Brieze feszülten figyelte a három hetes összefoglalót melyet a férfi letett elé.
- Nem sikerült akkor megegyezni vele?
 - Távolságtartó volt, azt éreztem mintha gyanakodna is.
 - Ez nem jó hír, valahogy férkőzőn a bizalmába.
 - De asszonyom, nem törhetem rá az ajtót azzal a mondattal, hogy három hete figyelem, kérem segítsen, de nem mondhatom el miért.
 - Találjon ki valamit Viktor, a lentiek jelezték, hogy a nő időburkán újabb sérüléseket vettek észre.
 - Azt akarja mondani, veszélybe került?
 - Még nem, de ez fenyegeti. Figyelje továbbra is, azt tudom javasolni, próbáljon megértőbb lenni.
 - Próbálok, csak – ekkor a férfi megakadt. A nő mintha csak a gondolataiban tudott volna olvasni, bólintott.
- Arcvonásai lágyabbak lettek.
- Őszinte voltam mindig, most is az leszek. Tudom Paine nem teszi könnyebbé a helyzetet, de remélem nem attól fél, hogy önök között kialakul valami.
 - Attól nem tartok – felelte azonnal száraz hangon – az én szívem összetörték, a lelkem darabokban.

- Ne zárja el magát ennyire, mert a végén egyedül marad mint itt a legtöbb munkás. Mindenre van megoldás.
- Ugyan Panola, ő más korban él, mit szeretne meg bennem? – a férfi ekkor elkacagta magát, de benne volt minden keserősége.
- Azt ne feledje Viktor, lehet csak így mentheti meg.
- Maga mondta egykor, neki már rég nem kellene élnie. Mi van akkor, ha a nagyokosok azt mondják el kell engednem?
- Erre térjünk vissza akkor, jelenleg még a közelébe se engedi
- Mikor tegyem a következő jelentést?
- Úgy látom, a három hét nem ad elég lehetőséget, hogy ott kibontakozzon. Megemelem havi jelentésekre.
- Akkor augusztus végén érkeznek?
- Így van, ha esetleg gond adódik, és ő Ladysége nem tudja megoldani, akkor jöjjön előbb.
- Rendben – felelte ekkor, de a férfi nem nyugodott meg. Hisz még itt van, Paine bárkit, bárhol elkaphat.